

РЕШЕНИЕ

№ 4204

гр. София, 23.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 16.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **3994** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268 от ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК], със съдебен адрес – С., пл. „Света Неделя” № 4, ет. 4, чрез адвокат Д., срещу Решение № 37 / 31. 03. 2022 г. на директора на ТД на НАП В. Т., с което е оставена без разглеждане жалба вх. № 20158 / 23. 09. 2021 г.

В жалбата се излагат съображения, че решението е незаконосъобразно, поради неизпълнение на указанията дадени с влязло в сила съдебно решение. По същество претендира постановяване на съдебно решение, с което акта, бъде отменен. Претендира разносните по делото, съобразно представен списък.

Ответникът- директора на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите - В. Т., чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С жалба вх. № 20158 / 23. 09. 2021 г. [фирма] е оспорило действията на публичен изпълнител при ТД на НАП В. Т. във връзка с изп. д. № 12050000334 / 2005 г., както и срещу Постановление за възлагане № С210012-091-0000862 / 17. 09. 2021 г.

С Решение № 130 / 01. 10. 2021 г. на директора на ТД на НАП В. Т., е оставена без разглеждане жалба вх. № 20158 / 23. 09. 2021 г. на [фирма].

С Решение № 103 / 16. 03. 2022 г. по адм. д. № 510 / 2021 г. по описа на Административен съд Монтана, е отменено Решение № 130 / 01. 10. 2021 г. на директора на ТД на НАП В. Т. и върната преписката на административния орган за произнасяне по жалба вх. № 20158 / 23. 09. 2021 г. в съответствие с мотивите на решението.

С Решение № 37 / 31. 03. 2022 г. на директора на ТД на НАП В. Т., е оставена без разглеждане жалба вх. № 20158 / 23. 09. 2021 г., тъй като е прието, че вече има произнасяне по исканията на жалбоподателя с Решение № 12 / 16. 02. 2022 г. и Решение № 32 / 17. 03. 2022 г. на директора на ТД на НАП В. Т.. Решението е връчено на 08. 04. 2022 г.

С жалба вх. № 14206 / 14. 04. 2022 г. по описа на АССГ, е оспорен горепосоченото решение пред съда.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Обжалва се в срок подлежащ на обжалване акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

При издаването на оспорения отказ е допуснато нарушение на съществено нарушение на материалния закон.

Видно е, че с Решение № 103 / 16. 03. 2022 г. по адм. д. № 510 / 2021 г. по описа на Административен съд Монтана, е отменено Решение № 130 / 01. 10. 2021 г. на директора на ТД на НАП В. Т. и е върната преписката на административния орган за произнасяне по жалба вх. № 20158 / 23. 09. 2021 г. в съответствие с мотивите на решението.

Вместо да изпълни задължителните указания дадени с влязлото в сила съдебно решение и да се произнесе по същество по подадената жалба, административния орган, с оспореното в настоящото производство решение, отново е оставил жалбата без разглеждане.

Съгласно чл. 177, ал. 2, изр. I от АПК, актове и действия на административния орган, извършени в противоречие с влязло в сила решение на съда, са нищожни.

При това положение, издаденото Решение № 37 / 31. 03. 2022 г. на директора на ТД на НАП В. Т. е нищожно, поради противоречие с влязло в сила съдебно решение.

Съдът намира, за неоснователни доводите в оспореното решение, че вече е налице произнасяне по исканията на жалбоподателя. Решение № 12 / 16. 02. 2022 г. касае друга жалба подадена от дружеството и същата е срещу разпореждания за разпределение. С Решение № 32 / 17. 03. 2022 г. директора на ТД на НАП В. Т. се произнесъл както по жалба срещу Постановление за възлагане № С210012-091-0000862 / 17. 09. 2021 г., така и по жалба срещу Протокол за въвод във владение № С210012-115-0000226 / 21. 09. 2021 г., поради което няма пълна идентичност.

В същото време, както сочи и ответника, Решение № 32 / 17. 03. 2022 г. е оспорено пред съда, като е образувано адм. д. № 3398 / 2022 г. по описа на АССГ, което към датата на произнасяне по настоящото дело е все още висящо. Доколкото настоящото дело е по-късно образувано (видно от номера му) липсва основание за прекратяването му на основание чл. 159, т. 7 от АПК и освен това, както се посочи по-горе, няма пълна идентичност на предмета на оспорване.

Именно за това преписката следва да се върне на административния орган за

произнасяне по същество по подадената жалба, като извърши преценка на предпоставките по чл. 27, ал. 2, т. 1 и т. 2 от АПК.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че следва да обяви нищожността на обжалвания акт.

При този изход на спора, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, ще следва ответника да заплати на жалбоподателя сторените по делото разноски, но единствено в размер на внесената държавна такса. Действително, представен е списък на разноските, с който се претендира освен държавната такса и адвокатско възнаграждение в размер на 12 000 лева, като са приложени договор за правна защита и съдействие, 2 бр. фактури и 2 бр. платежни нареждания. Съдът въпреки така представените документи, намира че не са налице доказателства за действително извършени разноски във връзка с настоящото дело. Видно е, че фактурите са от м. 09. и м. 10. 2021 г., т.е. много преди образуването на настоящото дело, поради което същите не доказват извършени разноски по него. В същото време и в производството пред Административен съд Монтана са представени 2 бр. фактури и са присъдени разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 12 000 лева, поради което съдът намира, че тези разноски са вече заплатени и не следва да се присъждат повторно.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш Е Н И Е :

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА, по жалба на „О.“ АД, [населено място], на Решение № 37 / 31. 03. 2022 г. на директора на ТД на НАП В. Т..

ВРЪЩА преписката на директора на ТД на НАП В. Т., за произнасяне по същество по жалба вх. № 20158 / 23. 09. 2021 г.

ОСЪЖДА ТД на НАП В. Т. – гр. В. Т., пл. „Център“ № 2, да заплати на „О.“ АД, [населено място], [улица], ЕИК[ЕИК], направените по делото разноски в размер на 50 (петдесет) лева.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: